

Подухне ли дори слабъ вѣтъръ, ситниятъ пѣськъ се разнася насамъ-натамъ, а тукъ-таме дори се натрупва на могилки. Завѣе ли силенъ вѣтъръ или буря, пѣськътъ се разнася все по-далечъ и по-далечъ, засипва малкитѣ пасища — задушва и изгаря тревистата растителностъ, а върху образувани безплодни пѣсьчни полета мжно може да вирѣятъ случайно падналитѣ растителни семена. Падне ли дъждъ, влагата скоро се изправя. Върху тия пѣсьци ще видите дънери на вѣковни дървета, които нѣкога сж расли тукъ и сж хвърляли дебели сѣнки върху зелената сочна трева. А сега около тѣхъ цари мрътвило. Никаква тревичка, никакво полско цвѣтенце. Истинска пустиня!

По всичко изглежда, че тази малка наша Сахара расте все по-голѣма и по-голѣма. И ако на време не се взематъ съответни мѣрки да се спре движението на пѣсьцитѣ, голѣми опустошения могатъ да станатъ на околната растителностъ, която ще отстъпи мѣсто на пусти, мрътви, безплодни и сухи пѣсьчни полета.

Но нека пакъ се върнемъ отново въ далечната Сахара и направимъ едно пжтешествие презъ нея: Не е лесна работа да се пжтува презъ тази пустиня, гдето човѣкъ трѣбва да търпи непоносимата жега, да бжде чизмчванъ отъ жажда и на всѣка крачка да очаква изненади, които ще му струватъ живота. Искаме ли, въпрѣки всичко това, да се запознаемъ съ тази опасна, но твърде интересна страна, ние ще трѣбва да се присъединимъ къмъ нѣкой керванъ отъ камили, воденъ отъ араби, които добре познаватъ пжтя и не единъ пжтъ сж скитали въ този „океанъ безъ вода“. Ето единъ керванъ се приготвя за дългъ пжтъ. Той се състои отъ нѣколко десетки камили и почти толкова водачи. Приготовленията около кервана сж вече привършени. Едни камили сж натоварени съ храна, други съ голѣми кожени мѣхове, пълна съ вода — толкова необходима за дългия и мжчителенъ пжтъ. Нѣколко отъ камилитѣ сж оседлани, за